

מסכת גיטין

פרק ט

א. המגרש את אשתו ואמר לה, הרי את מתרת לכל אדם אלא לפלוני, רבי אליעזר מתיר, וחכמים אוסרין. כיצד יעשה. יטלנו הימנה ויחזור ויתנונו לה ויאמר לה הרי את מתרת לכל אדם. ואם כתבו בתוכו, אף על פי שחזר ומחקו, פסול:

ב. הרי את מתרת לכל אדם אלא לאבא ולאביה, לאחי ולאחיה, לעבד ולנכרי, ולכל מי שאין לה עליו קדושין, פשר. הרי את מתרת לכל אדם, אלא אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן קדוש, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין, ולכל מי שיש לה עליו קדושין אפלו בעברה, פסול:

ג. גופו של גט, הרי את מתרת לכל אדם. רבי יהודה אומר, ודין דיהוי ליכי מנאי ספר תרוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין, למקה להתנסבא לכל גבר דתצבין. גופו של גט שחרור, הרי את בת חורין, הרי את לעצמה:

ד. שלשה גטין פסולין, ואם נשאת, הולד כשר. כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד, הרי אלו שלשה גטין פסולין. ואם נשאת, הולד כשר. רבי אלעזר אומר, אף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים, כשר וגובה מנכסים משעבדים, שאין העדים חותמין על הגט אלא מפני תקון העולם:

ה. שנים ששלחו שני גטין שוין ונתערבו, נותן שניהם לזו ושניהם לזו. לפיכך, אבד אחד מהן, הרי השני בטל. חמשה שכתבו כלל בתוך הגט, איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית, והעדים מלמטה, כלן כשרין, וינתנו לכל אחת ואחת. הנה כתוב טפס לכל אחת ואחת, והעדים מלמטה, את שהעדים נקריין עמו, כשר:

ו. שני גטין שכתבו זה בצד זה ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה ושנים עדים יונים באים מתחת זה לתחת זה, את שהעדים הראשונים נקראין עמו, כשר. עד אחד עברי ועד אחד יוני, עד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה, שניהן פסולין:

ז. שיר מקצת הגט וכתבו בדרך השני, והעדים מלמטה, כשר. חתמו עדים בראש הדרך, מן הצד, או מאחוריו בגט פשוט, פסול. הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה, והעדים באמצע, שניהם

פסולין. סופו של זה בצד סופו של זה, והעדים באמצע, את
שהעדים נקריין עמו, כשר. ראשו של זה בצד סופו של זה, והעדים
באמצע, את שהעדים נקריין בסופו, כשר:

ח. גט שכתבו עברית ועדיו יונית, יונית ועדיו עברית, עד אחד
עברי ועד אחד יוני, כתב סופר ועד, כשר. איש פלוני עד, כשר. בן
איש פלוני עד, כשר. איש פלוני בן איש פלוני, ולא כתב עד,
כשר. וכך היו נקיי הדעת שבירושלים עושין. כתב חניכתו
וחניכתה, כשר. גט מעשה, בישראל, כשר. ובגוים, פסול. ובגוים,
חובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישראל אומרים לה, וכשר:

ט. יצא שמה בעיר מקדשת, הרי זו מקדשת. מגרשת, הרי זו
מגרשת. ובלבד שלא יהא שם אמתלא. איזו היא אמתלא. גרש
איש פלוני את אשתו על תנאי, זרק לה קדושיה, ספק קרוב לה
ספק קרוב לו, זו היא אמתלא:

י. בית שמאי אומרים, לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא
בה דבר ערוה, שנאמר (דברים כד), כי מצא בה ערות דבר. ובית
הלל אומרים, אפלו הקדיחה תבשילו, שנאמר (שם), כי מצא בה
ערות דבר. רבי עקיבא אומר, אפלו מצא אחרת נאה הימנה,
שנאמר (שם), והיה אם לא תמצא חן בעיניו:

